

WOLHARIGE NEUSHOORNKAAK MET DRIE GEBITSELEMENTEN

Sinds begin 2014 ben ik actief aan het zoeken op de Zandmotor. Ik probeerde altijd een á twee keer per week mijn geluk te beproeven op het strand. In het begin vond ik fossielen moeilijk te herkennen, maar na een tijdje begon ik alles goed te herkennen en kwam ik elke keer wel met een leuke vondst thuis. Nu, drie jaar verder, zijn de vondsten wel wat minder geworden, maar met het nodige geluk kun je zelfs een topvondst doen.

Dit was het geval op 6 maart dit jaar. Ik had eigenlijk naar school gemoeten, maar door een vergadering had ik alleen in de middag les. 's Ochtends was ik dus vrij! Ook al ging ik niet naar school, de wekker ging alsnog vroeg. Rond 8.00 uur stond ik al op het strand. Eenmaal aangekomen, was het nog verassend hoog water. Ik begon maar met het aflopen van de vloedlijn. Toen het water wat lager werd ging ik door wat schelpen lopen. Na een klein uur was de eerste vondst al binnen: een verrold maar compleet scheenbeen van een otter. Het kwam gewoon aanrollen en belandde voor mijn voeten! Dit ontbrak nog in de collectie dus het was een welkome aanvulling.

neushoornkaak,” grapte ik. Maar hoe dichter ik bij het stuk kwam, hoe meer het toch echt op een neushoornkaak leek. Toen ik voor het stuk stond, was ik verbaasd: er lag echt een neushoornkaak!! En nog wel met drie kiezen erin. Wat een supergevoel.

thuis gekomen, liet ik de vondst vol trots zien. Helaas moest ik nog wel die middag nog naar school, maar dat was geen probleem. Ik had de hele dag een glimlach op mijn gezicht.

NU

We zijn inmiddels een paar maanden verder en de kaak is goed ontzilt en behandeld met verdunde lijm. Hij zal een mooi plekje krijgen in de collectie aangezien de kaak hét topstuk is van de collectie.

THUISKOMST

Toen ik de vondst gedaan had, liet ik meteen een aantal mensen weten dat ik een neushoornkaak gevonden had. Ook is het een gewoonte om bij een bijzondere vondst mijn vader op te bellen. Toen ik hem opbelde, wist hij al hoe laat het was, maar ook hij had geen neushoornkaak verwacht. Eenmaal

ONTMOEDIGD

Na anderhalf uur gelopen te hebben waren er weinig schelpen in zicht. Alleen maar grote stenen en wat hout. Ik wilde bijna omkeren, omdat het strand bijna schoon was. Aan het begin had ik wel wat schelpen zien liggen. Ik verwachtte dat er inmiddels wel wat meer schelpen waren droog gevallen dus ik kon maar beter terug gaan.

ENTOEN...

Ik liep toch nog even door. Er lagen nog een paar “verdachte” stenen die ik wat nader wilde bekijken. Hier zat helaas niets tussen. Toen zag ik in de verte wel iets liggen wat bot zou kunnen zijn. Wat enthousiaster liep ik door. Er leken blokjes in te zitten. “Vast een

